

almindelige Boligmangel gjort det overordentlig vanskeligt at skaffe Kontorlokaler og Bolig til de nye Embedsmænd.

Der er nu fra Ministeriets Side gjort, hvad der staar i vor Magt, for at skaffe de nye Embedsmænd Boliger og Kontorer. Man har søgt Oplysning om, hvorledes det stiller sig i de forskellige Byer, og man har anmodet de nuværende Retsbetjente om at gøre, hvad de kunde, for at skaffe Kontor og Bopæl til deres Efterfølgere. I Horsens er der for 271 200 Kr. opført en Bygning, indeholdende Kontorlokaler for tre Dommere ved Underretten og en Politimester samt Embedsbolig for en af de nævnte Embedsmænd. Ved Forhandling med begge Tings Finansudvalg har man faaet Tilladelse til at anvende 25 000 Kr. til Erhvervelse af en Ejendom i Hurup til Kontor og Embedsbolig for Politimesteren i Hissing-Refs Herreder. Uagtet man saaledes har bestræbt sig for paa enhver Maade, der stod til Raadighed, at skaffe Boliger og Kontorer, er det langtfra lykkes i fuldt Omfang. Det er ikke muligt i Øjeblikket at danne sig et egentligt Skøn over, i hvilken Udstrækning og hvor det vil være nødvendigt for Statskassens Regning at tilvejebringe de omhandlede Kontorlokaler og Boliger. Men man er klar over, at det i mange Byer vil være umulig at skaffe Boliger og Kontorer til de pagældende Embedsmænd.

Da vi nu maa erkende, at det er en Støpsopgave at skaffe Embedsmændene Kotor og Bolig, tillader jeg mig at henvende mig til den høje Rigsdag om at beilge $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som kan anvendes til Opførelse af saadanne Bygninger, deraf ska et Beløb af 750 000 Kr. kunne anvendes i Finansaaret 1918—19. Det er Meinigen, at de paagældende Embedsmænd skal betale Husleje af deres Bolig, og hvad Forrentningen af Kontorlokalerne angaar, vil denne Udgift ledsages af en Negang i Kontorholdsvederlaget, saaledes at det forhaabentlig ikke skal blive til noen virkelig Udgift for Staten at opføre disse Embedsboliger. Jeg maa dog her tag en lille Reservation, fordi det for Tiden er særlig dyrt at bygge. Paa den anden Side er det jo ogsaa særlig ønskeligt faa Arbejdet sat i Gang nu, og ad den Vej vil der kunne blive noget Arbejde spredt over hele Landet. Jeg haaber derfor, at man vil lade det ene gaa opmod det andet, og at man vil tage me Velvillie mod Lovforslaget.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg skal udsætte Mødet til i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4²⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Helga Larsen: Ligesom de foregaaende kvindelige Talere vil ogsaa jeg ved denne Finanslovdebat udtale min Glæde over, at Kvinderne nu endelig har faaet politisk Valgret og Valgbarhed. Jeg haaber, at dette skal betyde, at Kvinderne ogsaa snart paa de mange Omraader, som endnu er tilbage, maa opnaa fuld Ligestilling med Mændene.

Det er dog ikke særlig for at tale Kvindernes Sag med Hensyn til økonomisk Ligestilling, at jeg har indtegnet mig som Taler, men derimod for at søge at vække Opmærksomhed for et Par Spørgsmaal, som ganske vist Gang paa Gang har været drøftede her i Tinget, men med Hensyn til hvilke jeg synes, at der er udrettet saa uendelig lidt. Jeg haaber, det skulde kunne sætte sine Spor, at Kvinderne nu er kommet med i det politiske Arbejde. Det er ikke saa mange Aar siden, at der blev opført en ny Straffeanstalt ved Nyborg, og nu har vi faaet at vide, at den skal udvides. Alle vore Fængsler og alle vore Straffeanstalter er overfyldte. Samtidig kommer Værgeraadene og Overværgeraadet og udtaler deres Fortvivlelse over den stadig stigende Kriminalitet hos Børn og unge Mennesker og kræver stadig større og større Bevillinger til Anstalter og Hjem for saadanne Børn, som er skejdet ud. Alle disse Institutioner gør sikkert, hvad der kan gøres for at bringe de unge Mennesker, som er kommet paa Afveje, tilbage paa den rette Vej, og det er ikke smaa Summer, der ofres herpaa. En Anstalt som Braaskovgaard, hvor der, saa vidt jeg ved, er anbragt 70—80 unge Mennesker, er opført med en aarlig Udgift af 60 000 Kr. Lægges man hertil,